

typisk være i landområder eller mindre bysamfund, hvor der ikke er grundlag for at opretholde faste postbetjeningssteder, og hvor det er mest hensigtsmæssigt, at landpostbudet både omdeler og indsamler forsendelser.

Der åbnes endvidere mulighed for i lighed med den nugældende § 2, stk. 5, i lov om postvirksomhed at begrænse postomdelingen til enkelte modtagere eller grupper af modtagere i visse områder. Der kan således være tale om særligt afsides eller utilgængelige steder. Forpligtelsen f.eks. til at omdele post på en ø kan anses at være opfyldt, hvor der alene er én bosiddende husstand, ved, at forsendelserne anbringes i en særligt indrettet brevkasse eller -anlæg på fastlandet.

Der vil blive fastsat vilkår om, at koncessionshaver har pligt til at sikre landsdækkende, daglig befordring af adresserede breve op til 2 kg, andre adresserede forsendelser op til 2 kg, blade op til 2 kg og blindeforsendelser op til 7 kg. Befordringspligten omfatter også pakker op til 20 kg, medmindre der er indgået kontrakt om befordring af disse forsendelser. En kunde med kontrakt kan vælge at få sine pakker befordret uden for kontrakten. I en sådan situation bliver en pakke omfattet af befordringspligten. Befordringspligten omfatter også forsendelser fra Danmark til udlandet og fra udlandet til modtagere i Danmark. Endvidere indebærer pligten, at adresserede breve og pakker vil kunne sendes til angiven værdi, herunder til og fra udlandet, hvor der er indgået aftale herom mellem postvirksomheder i de pågældende lande, samt at breve tillige kan sendes rekommanderet, herunder til og fra udlandet, idet der alene er en pligt til at sende indenlandske pakker rekommanderet.

Vægtgrænserne er i overensstemmelse med Verdenspostkonventionens bestemmelser om vægtgrænser for de nævnte forsendelser, idet der dog kun er en forpligtelse til at befordre blade og tidsskrifter op til 500 gram til udlandet.

Endvidere vil der blive fastsat regler om, at mål for forsendelser skal være i overensstemmelse med internationale standarder herfor, samt at disse skal være offentligt tilgængelige. Det indebærer bl.a., at koncessionshaver ikke vil kunne afvise mod betaling at befordre en anden postvirksomheds forsendelser, hvis disse opfylder sådanne standarder.

Koncessionshaver vil kunne tilbyde ekstraydelser mod betaling i forbindelse med udførelsen af befordringspligten. Det kunne f.eks. være, at koncessionshaver mod betaling befordre forsendelser til adressatens hoveddør frem for at aflevere disse i det brevkasseanlæg, som er opsat i ejendommen. Endvidere kunne det være ydelser om adressering eller kuvertering

af forsendelser for virksomheder m.m. eller sikkerhed for, at posten leveres inden kl. 10.00 eller inden for et bestemt tidsrum på dagen, som passer modtageren bedst.

Endelig skal koncessionshaver udarbejde forretningsbetingelser, hvoraf fremgår, hvilke tjenester der tilbydes i forbindelse med befordringspligten, navnlig hvad angår de generelle vilkår for adgang til tjenesterne samt priser og kvalitetsniveau.

Det bemærkes, at postdirektivet også indeholder regler om befordringspligtens udførelse og omfang, hvilke regler tidligere er implementeret i dansk ret, jf. navnlig bekendtgørelse nr. 84 af 7. februar 1999 med senere ændringer om koncession for Post Danmark. Det fremgår således af direktivet, at medlemslandene bl.a. skal sikre, at der et antal indsamlings- og indleveringssteder i overensstemmelse med brugernes behov, herunder placeringen af disse, samt regler om vægtgrænser.

Endelig vil der blive fastsat vilkår om, at eneretten til adresserede breve alene omfatter breve op til 100 gram - og op til 50 gram fra den 1. januar 2005 - herunder også breve fra udlandet til adressater i Danmark.

Til nr. 2.

Det foreslås, at koncessionshaver får mulighed for at afvise befordringspligtige forsendelser, som indleveres til postbefordring i et andet land med henblik på viderebefordring til adressater i Danmark.

Verdenspostkonventionen bestemmer, at stater kan afvise at modtage sådanne forsendelser til postbefordring under visse betingelser.

Det fremgår af konventionen, at modtagerlandet har ret til at opkræve sædvanlig indenrigstakst for befordring af disse forsendelser enten fra afsenderen eller - hvis dette ikke er muligt - fra den ansvarlige postvirksomhed i det land, hvorfra forsendelsen er afsendt.

Hvis ingen betaler den krævede takst, vil forsendelserne blive behandlet som uanbringelige, jf. lovforslagets § 10.

Baggrunden for bestemmelsen er et konkurrencehensyn, idet der er forskelle i udlandstaksterne i de enkelte lande. Det vil sige, at det for afsendere i et land som udgangspunkt kan være en fordel at få afsendt indenlandske forsendelser i et andet land, hvor taksterne er lavere end i det land, hvor afsenderen af en forsendelse er bosiddende.

Det indebærer, at koncessionshaver i modtagerlandet bliver stillet ringere i konkurrencemæssig henseende, fordi afsenderlandets betaling til modtagerlan-